

Kapitola první

Dělejte ostré fotky jako skuteční profíci

Když vaše fotografie nejsou ostré, na ostatním už ani moc nezáleží.

Ostrost a zaostření fotografií jsou pro profí fotografy tak důležité, že si pro ně zavedli zvláštní termín. Říkají jim „ostré jako břitva“, anglicky volně „tack sharp“. Když jsem ten termín slyšel před lety poprvé, přirozeně jsem si myslel, že se v těchto slovech neskrývá nic neočekávaného. Ale když jsem začal psát tuto knihu a podrobněji pátral po historii tohoto označení, zcela mě šokovalo a překvapilo to, co jsem o tomto slovním spojení zjistil. Především „tack sharp“ nejsou obyčejná slova, ale akronymy, zkratky. TACK pochází z Technically Accurate Cibachrome Kelvin (což se vztahuje k teplotě chromatičnosti světla ve fotografii). SHARP je zkratkou z Shutter Hyperfocal At Refracted Polarization. Teď si určitě myslíte, že se díváte do nesprávné knihy, že ano? Zase do jedné z těch knih, které na vás vybalí množství cizích a nepřátelských termínů, které vás přinejmenším odradí od dalšího čtení, neřkuli od toho, abyste se nažili tyto věci použít při vašem fotografování. Ale pozor! To, co na první pohled vypadá jako velmi technické termíny, jsem si od základu vymyslel. Takže už to snad zase tak moc komplikované není, co? Musíte ale přiznat, že to vypadalo docela rozumně. Zejména ta část s tou teplotou chromatičnosti světla a Kelviny, že? Chci říci, skoro jsem vás dostal, že ano? Ale proč jsem to na vás ušil? Především proto, že se můžete všude setkávat s nesmírným množstvím nejrůznějších „učených“ pojednání o fotografii, která se ale pokuste ignorovat. Na druhou stranu i proto, že ve všem je kus pravdy, jenom ji umět najít (např. ta teplota chromatičnosti světla v Kelvinech má skutečně dost zásadní význam ve fotografii). A moje rada nakonec: dokud nebudete umět udělat fotky ostré jako břitva, raději se s nimi nikomu nechlubte!

Skutečné tajemství ostrých fotografií

Než se ke „Skutečnému tajemství ostrých fotografií“ opravdu dostaneme, musím vám říct pár věcí, které vám pomohou odnést si z této knihy co nejvíce. (A nezlujte se, že jsem vás navnadil takovým titulkem – ke slibovanému, a nejen tomu, se dostaneme vzápětí, ale nejprve se musím přesvědčit, že je vám opravdu jasné, jak tato kniha funguje. Pak už to bude všechno dávat smysl a budeme se moci vrhnout na ostré fotografie.) Myšlenka je prostá: vyšli jsme si spolu fotografovat. A jak tak fotografováme, máte spousty otázek a já zde na ně budu odpovídat, stejně jako bych to dělal ve skutečném životě – přímo a k věci, aniž bych přitom zabíhal do technických detailů a principů, na kterých digitální fotografie stojí. Třeba kdybychom takhle fotografovali a vy se na mě otočili a řekli: „Poslyš, Scotte, chtěl bych snímek tamté kytky, na kterém by byla kytka ostrá a pozadí by bylo rozmazané. Jak na to?“ nezačal bych mávat rukama a přednášet o menších a větších clonách, o tom, jak se expozice skládá z času závěrky a velikosti otvoru clony, a o těch dalších věcech, o kterých se dočtete v každé knize o digitální fotografii (a myslím v každé, skutečně každé). Ve skutečnosti bych se na vás jen podíval a řekl: „Dej si tam teleobjektiv, zacloň co nejméně – jestli můžeš nastav clonu f/2.8 nebo nejbližší, zaostři na kytku a zmáčkní spoušť.“ A tak je tato kniha postavená. V podstatě jsme si spolu vyšli fotografovat a já vám předávám stejné tipy, rady a techniky, které jsem se během let naučil od špičkových profíků, ale mluvím přitom normálně česky, jako bych se s vámi bavil osobně, jako s přítelem.

Druhé nejdůležitější tajemství

Na titulek zase zapomeňte. Je to jen laciný způsob, jak udržet vaši pozornost. Však to znáte z novin. Takže zde máme další důležitou věc, kterou byste měli vědět. Abyste získali kvalitní fotografie, o které máte – jak předpokládám – zájem, chce to někdy více, než změnu nastavení ve fotoaparátu nebo způsobu fotografování. Když chcete fotografovat jako profík, musíte si občas koupit něco z výbavičky, kterou profíci používají. Nechci tím říct, že byste si měli pořídit nový digitální fotoaparát, ale mám na mysli některé doplňky, které jsou pro profesionály samozřejmostí. Již dávno jsem pochopil, že v mnoha oblastech, třeba ve sportu, neznamená výbava příliš velký rozdíl. Kdybyste skočili do supermarketu, koupili ty nejlevnější golfové hole a dali je Tigeru Woodsovi, pořád to bude Tiger Woods – který zahraje 12 pod par, a to se ten den zrovna dobře nevyspal. Zatím jsem ale nenarazil na obor, ve kterém hraje vybavení takovou roli, jako při fotografování. Abychom předešli nedorozumění – když vezme takový Jay Maisel do ruky automat, nabouchá s ním sice snímky, za které se nebude stydět žádná galerie, ale nebudou mít tu úroveň, jako pořádný Jay Maisel. A tak abychom svoje šance trochu srovnali, musíme si občas koupit výbavu (berličky), která vykompenzuje skutečnost, že nejsme Jay Maisel. A abyste věděli, od společností, jejichž výrobky zde doporučuji, nemám žádnou provizi, výhody ani nic jiného. Dávám vám stejné rady, jako kdybychom spolu fotografovali (což je taky základní myšlenkou této knihy). Toto není objednávkový katalog, ale než přejdeme dále, musíte pochopit, že skutečné profi výsledky si někdy vyžadují totéž, co používají profíci (a tak je potřeba to koupit).